

האם פודקאסט יכול להיות מחקר אקדמי?

פה ושם באקדמיה יש מרצות ומרצים שמקליטים פודקאסטים כחלק ממערך השיעור שלהן, ויש אפילו מרצות שמשתפות את הסטודנטים בהקלטות הפרקים. אבל האם פודקאסט יכול להחשב כמחקר אקדמי? בימים אלו הקליניקה האורבאנית בשיתוף שלג פודקאסטים מפיקה פודקאסט בנושא "הערים הסמויות מן העין". Stay Tuned!

מעבר לים, הוצאת הספרים האוניברסיטאית של אוניברסיטת ווילפריד-לורייה באונטאריו בשיתוף פרופ' האנה מקגרור והעורכת שיבון מק'מנמי, לוקחות את המדיום הזה צעד אחד קדימה. במשך שלוש עונות, הפודקאסט שמפיקות השתיים עובר ביקורת-עמיתים, בדומה לפרסומים אקדמיים "סטנדרטיים" (מאמרים, ספרים). הביקורות המעניינות ביותר, אומרת מקגרור, הן אלו שאתגרו אותה להדוף את הקונבנציות של מה נחשב מחקר אקדמי "לגיטימי", ולהתייחס לדיאלוג האינטימי שנצר בין מנחת הפודקסט למאזינה כיתרון. האינטראקציה באמצעות הקול מייצרת איזשהוא קשר רגשי בין המאזינה למרצה, והמיידיות של הקשר הופכת את החומר האקדמי למשמעותי יותר בהשוואה לטקסט כתוב. העניין הוא שעל מנת ליצר מרחב אינטימי כזה, אנחנו צריכות להיות פתוחות לאפשרות של פגיעות, וזה, אומרת מקגרור, משהו שלא כל כך מאפיין את המחקר האקדמי הסטנדרטי.

אחד ההבדלים המהותיים בין ביקורת עמיתים סטנדרטית לביקורת עמיתים על הפודקסט הוא שבביקורת עמיתים המטרה היא, בין אם במוצהר או במובלע, לשמש כ"שומרת סף": קוראים אוניברסיטאים מביעים ביקורת על טקסט כתוב על מנת להחליט אם הטקסט ראוי לפרסום בבמה אקדמית. ביקורת עמיתים כזו הופכת פעמים רבות למנגנון שעוסק בהדיפה במקום בהזמנה. ביקורת העמיתים על הפודקאסט, לעומת זאת, גרמה למקגרור להביט אחרת על התהליך, ככזה שמייצר ביקורת נדיבה ובעלת ערך. למשל, השאלות שהעמיתים מתמקדים בהן היא מידת ההתאמה בין הטיעון המרכזי של סידרת הפרקים והמתודולוגיה בפרקים השונים, והאופן שבו כדאי לחדד את המסר התיאורטי והמתודולוגיות (ראיונות, מונולוגים, קטעי קישור) מבלי לפגוע בטון של הפודקאסט. התחושה היא שהקהילה האקדמית שלי מנסה לסייע לי לעשות משהו פרודוקטיבי, שזה, בסופו של יום, התפקיד של ביקורת עמיתים. אחת העמיתות סיכמה את הביקורת שלה בכך שפודקאסטים הם סוגה של תרגום, פרשנות והנגשת ידע, בסופו של יום, בדומה למדיומים אקדמיים 'קונבנציונאליים'.